

Gedicht 'Kamp Vught' bij herdenking Kindertransporten, 15 juni 2025
door Lizz Gelinck en Emma van der Voort, Jeugddorpsdichters van Vught

Kamp Vught

In stilte klonken kinderstemmen,
achter prikkeldraad en pijn,
waar onschuld in de schaduw leefde,
te jong om bang te zijn.

Geen warme knuffels meer na die dagen,
geen zandbak of verjaardagslied.
verdwijnen ze naar niemandslanden –
de wereld kijkt, maar ziet hen niet.

Kindervoetjes op de koude vloer,
een moederhand, te zwak voor troost.
Gebeden fluisterden langs muren
waar hoop bevroor, in stilte groot.

Een plek waar tranen zijn gestold,
waar kinderstemmen zijn vergaan.
Niet slechts verleden om te weten,
maar schande die blijft voortbestaan.

Onder de bomen fluistert de wind,
Hun schaduwen vergaan in de mist
Kamp Vught, jij bent meer dan pijn –
je ademt de stilte van gemis.

Bij herdenking van de Kindertransporten, 15 juni 2025
in Nationaal Monument Kamp Vught